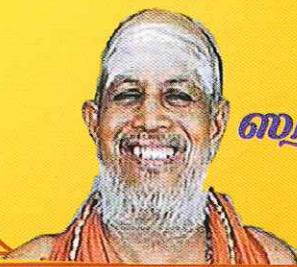
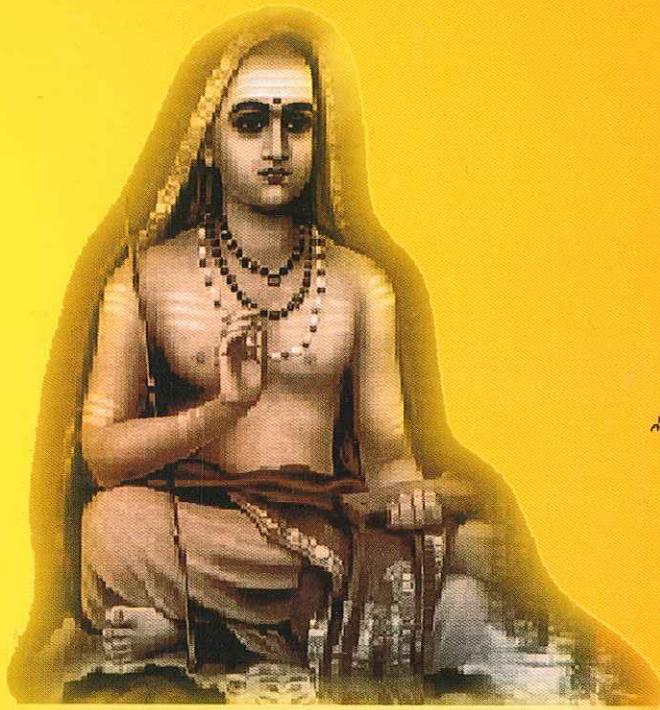
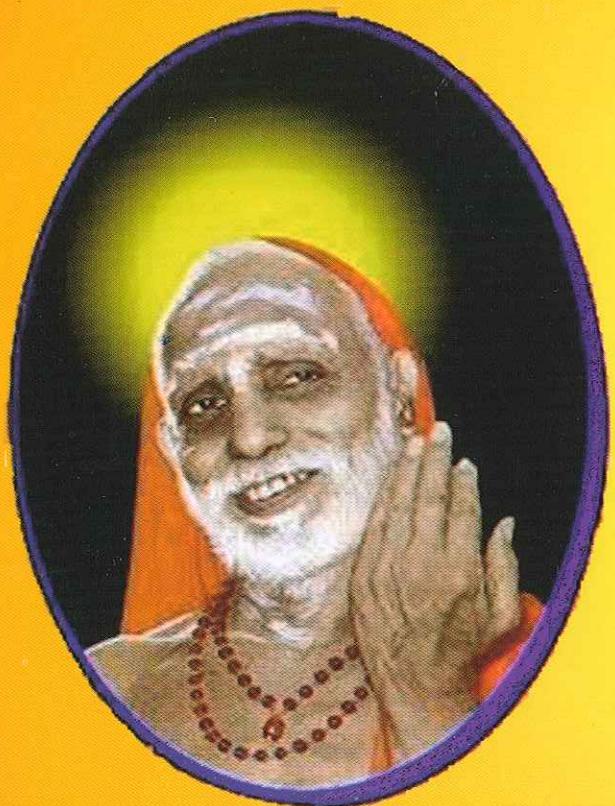

ஸ்ரீ நூதிசாங்கராரின் சாமிதார்

ஸ்ரீ ஜெயரங்கிர
ஸ்ரீவதி ஸ்வாமிகள்
எழுதியது

ஶந் ஆதீசங்கரவரின் சாரிதம்
ஶந் ஜயேந்த்ர ஸ்ரவஸ்வதி ஸ்வாமிகள் எழுதீயது

பரசுராமர் பிரதீஷ்டை செய்த வேதரம் கேரள தேசம். அந்த கேரள தேசத்தில் காலடி என்னும் வேதத்தீரத்தில் சிவகுரு ஆர்யாம்பாள் தம்பதிகளுக்கு சிவாம்சமாக ஶந் ஆதீசங்கரர் அவதரித்தார். அவருடைய ஜந்து வயதில் உபநயனம் ஆகியது. பிறகு தகப்பனார் இறந்து விடுகிறார். அப்போதைய ஆதீசங்கரர் தீனமும் பிழைக்கு சென்று உணவு உண்பார். அதுபோல் ஒரு நாள் ஒரு வீட்டில் சென்று கேட்க, அந்த வீட்டு அம்மாள் கடுமையான வறுமையில் வாட பிழையளிக்க ஒன்றுமேயில்லாத காரணத்தால் வீட்டில் இருந்த ஒரே ஒரு நெல்லிக்கனியை பிழையளித்தார். அதை ஆதீசங்கரர் பிழையாக ஏற்றுக் கொண்டு கனகதாரா ஸ்லோகத்தை சொல்லி அவ்வீட்டில் கனகதாரரையை பொழிய வைத்தார்.

ஒரு நாள் ஆதீசங்கரர் தனது தாயாரிடம் தான் ஸந்தீயாஸம் பெற்றுக் கொள்ளவா என்று கேட்க தாயார் கூடாது என்று மறுத்து விடுகிறார். பின்னர் ஒருநாள் தாயாருக்காக நதியை பக்கத்தில் வரவைத்தார். அதீல் ஒருநாள் ஸ்நானம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது முதலை ஒன்று காலை கவ்விவிடுகிறது. உடனே ஆதீசங்கரர் கரையில் உள்ள தாயாரிடம் தான் ஸந்தீயாஸம் பெற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னால்தான் முதலை தன் காலை விடும் என்று சொல்ல தாயாரும் பையன் பிழைத்துக் கொண்டால் போதும் என்று ஏற்றுக்கொண்டார். உடனே முதலை காலை விட்டுவிட்டு மறைந்துவிட்டது.

தாயாரிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு ஸந்நியாசம் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மத்திய பிரதேசத்தில் உள்ள ஹீ ஓம்காரேஷ்வர் கோவிலுக்கு யாத்ரை செல்கிறார். சென்ற இடத்தில் ஒரே வெள்ள பிரவாகமாக உள்ளது. அவற்றை தனது கமண்டலத்தில் அடக்கிவிட்டார்.

பின்னர் கோவிந்த பகவத்பாதரிடம் ஸந்நியாஸம் பெற்றுக் கொண்டார். அவருடன் கொஞ்ச காலம் தங்கி அவருக்கு சேவை புரிந்து வந்தார். பின்னர் அங்கிருந்து காசிக்கு நடந்தே யாத்ரை சென்றார். காசியில் மிகப்பொய் பண்டிதர்களையெல்லாம் வாதம் செய்து வெல்கிறார். பெரிய பெரிய பெளத்த மற்றும் ஜென பண்டிதர்களையும் வென்றார்.

சங்கரர் காசி வேதர்த்தில் இருந்தபோது ஸந்தனர் என்னும் அந்தன குமாரருக்கு ஸந்நியாஸ தீட்சை கொடுத்தார். ஒருநாள் கங்கையின் கரையில் ஆதிசங்கரர் இருந்தார். மறுகரையில் ஸந்தனர் இருந்தார். சங்கரர் அவரை அழைக்க உடனே ஸந்தனர் நதியின் மீதே நடந்து வர ஆரம்பித்துவிட்டார். அவர் ஒவ்வொரு பாதத்தையும் வைக்க வைக்க புத்மம் மலர்கிறது. புத்மத்தின் மீது பாதம் வைத்து கரைக்கு வந்துவிட்டார். இதை கண்டு ஆதிசங்கரர் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் புத்மபாதரே என்று அழைக்க அன்று முதல் அவரது பெயர் புத்மபாதர் என்றாகியது.

காசியில் ஒருநாள் விஸ்வாதாரை தரிசிக்க செல்லும்போது ஈச்வரனே சண்டாள வேஷத்தில் வந்து ஆதிசங்கரரை வழிமறிக்கிறார். பகவத்பாதாளுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் விவாதம் நடக்கிறது. பின்னர் உண்மை அறிந்த ஆசார்யாள் ஈச்வரனை துதித்து மனிஷா பஞ்சகம் என்ற ஸ்லோகம் இயற்றுகிறார்

இத்தம் யஸ்ய த்ருடா மதி: ஸ்கரே
நித்யேபரே நிர்மலே
சண்டாளோட ஸ்து ஸ து த்விஜோஸ்து
குருரித்யேஷா மனிஷா மம ||

அத்தகு
நித்ய நிர்மல
பேருண்மை நாளென்ற நம்பிக்கை
கொண்டோன் பஞ்சமனோ
பார்ப்பானோ ஒப்புகிறேன்
எந்தன்குரு.... (2)

உடனே ஈச்வரனும் சண்டாள வேஷத்திலிருந்து சிவபெருமானாக பார்வதியுடன் காட்சியளிக்கிறார்.

பின்னர் அங்கிருந்து மெல்ல மெல்ல பத்ரிநாத் செல்கிறார். அங்கே வேத வியாஸரை தரிசித்தார். அவர்தாம் வேதாந்தத்தின் ஸாரமான வார்த்தைகளை எல்லாம் எடுத்து எழுதியவர். அவற்றிற்கு பாஷ்யம் எழுதியது ஆதிசங்கரர். உடனே வேத வியாஸர் சந்தோஷப்பட்டு இன்னும் ஒரு பதினாறு வருடம் இரு என்று ஆசீர்வாதம் செய்கிறார்.

பின்னர் அங்கிருந்து பத்ரிநாத் கோவிலுக்கு சென்றார். அங்குள்ள விக்ரஹத்தை யாரோ சிலர் உழ்ணகுண்டத்தில் போட்டுவிட்டார். இதை தனது யோக சக்தியின் மூலம் தொந்து கொண்டு அதை புனர் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

பிறகு கேதார்நாத் சென்றார். அங்கிருந்து யோக சார்ம் எடுத்துக் கொண்டு கைலாசம் செல்கிறார். ஸ்ரீபரமேஸ்வரனை துரிசெனம் செய்து சிவமறி மை ஸ்லோகம் இயற்றுகிறார். பரமேஸ்வரனிடமிருந்து ஜந்து விங்கங்களையும் சௌந்தர்ய ஹவரியையும் பெற்றார். வாயிலில் இருந்த நந்தி பகவான் ஆதிசங்கரரிடமிருந்து அதை வாங்கிக் கொண்டு விட்டார். பின்னர் அதில் பாதியை மட்டும் தந்தார். அதை பெற்றுக் கொண்டு கேதார்நாத்துக்கு வந்தார். முக்திலிங்கத்தை அங்கு பிரதிஷ்டை செய்தார். இதைத்தான் கேதார்நாத்தில் ஆதிசங்கரர் ஸித்தி அடைந்தார் என்பார்கள். அது தவறு. யோகநிலையில் கைலாஸம் சென்று வந்துவிட்டாரே தவிர அங்கு ஸமாதியாகவில்லை.

பின்னர் கேதார்நாத்திலிருந்து கீழே இறங்கி பிரயாகை நோக்கி வந்தார். அங்கு ஒருவர் பெளத்த மதத்தை கண்டிப்பதற்காக அதில் உள்ள அனைத்து தத்வங்களையும் அதில் இருந்து கொண்டு எல்லாம் கற்று கொண்டு பின்னர் அதை கண்டித்து விட்டு வேதங்களை அடிப்படையாக வைத்து மீமாம்சங்களை வளர்த்தவர். அவர்தான் குமாரிலப்டர். அவரை ஆதிசங்கரர் வாதத்திற்கு அழைத்து அத்வைத்ததை ஸ்தாபிக்க சென்றார்.

குமாரிலப்டரை பெளத்தர்கள் வாதத்திற்கு அழைத்து மலையிலிருந்து தள்ளிவிட்டனர். அதில் காலில் சிறியதாக அடிப்படது. எதிர்ச்சுப்பும் செய்ததால் காலில் அடிப்படுவிட்டது. பெளத்த குருமார்களை ஏமாற்றியதற்காக மனம் வருந்தி பிராயசித்தமாக உமியில் நெருப்பை வைத்து விட்டு அதில் இறங்கி உயிர் நீக்க போகிறேன் என்றார்.

பொதுவாக தற்காலை செய்துகொள்வது தவறு. ஆனால் எந்த இடத்தில் காங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதி நதி உள்ளதோ எங்கு சோமேஸ்வரர் ஸன்னதி உள்ளதோ அந்த இடத்தில் செய்து கொண்டால் முக்தி கிடைக்கும் என்று உள்ளது.

எனவே அவர் ஆசார்யாரிடம் மாகிஷ்மதி என்றாரு நகரம் இருக்கிறது. அங்கு சென்று மன்னனமிஸ்ரர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவரை அழைத்து வாதும் செய் என்று சொல்லுகிறார்.

பகவத்பாதாள் காசி வழியாக மாகிஷ்மதி செல்கிறார். அங்கே செல்லும்போது அவருடைய இல்லத்தில் ஸ்ராத்த தீனம். ஆகவே வாசலில் தங்கி விட்டு பிறகு ஸ்ராத்தம் முழங்கவுடன் உள்ளே சென்று அவரை வாதத்திற்கு அழைத்தார். பிரம்மாவின் அவதாரம் தான் மன்னனமிஸ்ரர். அவருடைய மனைவி ஸரஸ்வானி ஸரஸ்வதியின் அம்சம். குமாரிலப்டர் முருகனின் அம்சம்.

ஆதிசங்கரரும் மன்னனமிஸ்ரருக்கும் விவாதும் ஆரம்பமாகிறது. இருவரும் கழுத்தில் மாலை அணிகிறார்கள். யார் மாலை முதலில் வாடுகிறதோ அவர்கள் தோற்றுவிட்டார்கள் என்று அர்த்தம். பதினெந்து நாட்கள் வாதும் நடந்தது. அநுஷ்டானம், பிழை நேரம் தவிர்த்து வாதும் நடந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அப்பொழுது ஸரஸ்வானி போக சம்மந்தமான கேள்விகள் கேட்கிறார். ஆதிசங்கரருக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாததால் ஒருநாள் நேரம் கேட்கிறார். அதன்படி அன்று அருகில் இருக்கும் ஒரு ஊனில் ஒரு அரசன் இறந்துவிட அவனது உடலில் சென்று அனைத்தையும் அறிந்து மீண்டும் அவனது ஸ்ராத்திலிருந்து வெளியேறி ஸரஸ்வானியிடம் பதில் அளிக்கிறார். ஆதிசங்கரர் ஜெயித்துவிகேட்கிறார். பின்னர் மன்னனமிஸ்ரருக்கு ஸந்தியாஸம்

கொடுத்து சுரேஷ்வராசார்யார் என்று பட்டம் கொடுக்கிறார். மன்னமில்ஸர் ஸரஸவானியை அழைத்து தங்களுடனே வருமாறு அழைக்கிறார். அதற்கு ஸரஸவானி நான் தங்கள் பின்னாலே வருவேன். நீங்கள் என்னை தீரும்பி பார்க்கக்கூடாது. அப்படி பார்த்தால் அந்த இடத்திலேயே நான் நின்றுவிடுவேன் என்று சொல்கிறார். அதன்படி மூவரும் கீளம்பி செல்ல தூங்கபத்ரை நடிக்கரையின் பக்கம் கொலுக சுத்தம் கேட்காமல் நின்றுவிட ஆதிசங்கரர் தீரும்பி பார்க்கிறார். உடனே அங்கேயே ஸரஸவானி நின்றுவிடுகிறார். அந்த இடம் இன்றும் அப்படியே இருக்கிறது. அங்கே சாரதாதேவி இன்றும் அப்படியே நின்று கொண்டிருக்கிறார்.

பின்னர் ஹஸ்தாமலகர் என்றொருவர் இருந்தார். அவருக்கு சிறு வயது முதலே பேச்சு வரவில்லை என்று அவரை ஆதிசங்கரரிடம் தெரிவித்தார்கள். அதை கேட்டு சங்கரர் அவரை பார்த்து நீ யார் என்று கேட்க அதுவரை பேசாமல் ஊமையாக இருந்தவர் தொடர்ந்து வேதாந்தம் மொத்தத்தையும் சொல்லிவிடுகிறார். பெற்றோர்கள் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து அவரை ஆசார்யாளுடனே அனுப்பி விடுகிறார்கள்.

சிவ்யன் எழுதிய அத்வைத நூலிற்கு ஆதிசங்கரர் பாஷ்யம் எழுதினார். தீனந்தோறும் ஸ்நானம் செய்துபின்னர் அனைவரும் ஆதிசங்கரரிடம் பாஷ்ய பாடம் கேட்பார்கள். ஒரு நாள் ஒரு பையன் வர தாமதமாகியது. அப்போது சங்கரர் நீங்கள் பாடத்தை தொடருங்கள். அவன் வர தாமதமாகும் என்றார். அதற்குள்ளாக அந்த பையன் தோடக விருத்தத்தில் தோடகாஷ்டகம் செய்து கொண்டு வந்தான்.

சில நாட்கள் கழித்து ஆதிசங்கரரின் தாயார் இறந்துவிட்டார். இதுகேட்டு ஆதிசங்கரர் காலடி செல்கிறார். அங்கு வீட்டின் பின்னால் சமாதி கட்டிவிடுகிறார். இன்றும் அந்த சமாதியை காணலாம். இதனால் ஆதிசங்கரர் அங்கு இனிமேல் மூந்புதிரிகள் யாரும் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்.

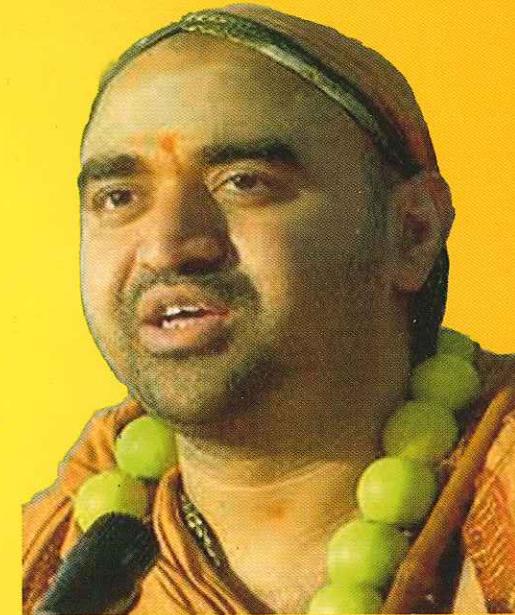
தலை கால் தூங்கி வந்த நம்புதிரிகள் மட்டும் தலைகட்டு நம்புதிரி கால்கட்டு நம்புதிரி என்று இரு குடும்பத்தினர் மட்டுமே இன்று வரை அங்கு உள்ளனர். அங்கு இரு குடும்பங்களும் இன்று வரை கிருஷ்ணன் கோவில் பூஜை செய்து வருகின்றனர். இன்று போனாலும் அதை பார்க்கலாம்.

பிறகு அங்கிருந்து பல வேதரங்கள் சென்று ஸ்ரீசௌம் வந்தபெந்தார். ஸ்ரீசௌமத்தில்தான் சிவானந்த ஸஹரி இயற்றுகிறார். அந்த வேதரத்தில் ஒரு காபாலிகன் ஒரு அரசனோ அல்லது ஸந்தியாசியையோ கொன்றால்தான் தனது காரியம் ஸித்தியாகும் என்று சொல்லி ஆதிசங்கரரை வெட்ட வருகிறான். அப்போது பத்மபாதர் மீது நரசிம்மர் வந்து காபாலிகனை விரட்டுகிறார். மீண்டும் அங்கிருந்து பல வேதத்திரங்கள் செல்கிறார். தீருப்பதியில் ஜனாகர்ஷணம் தனாகர்ஷணம் ஆகிய இரண்டிற்காகவும் இரண்டு யந்திர பிரதிஷ்டை செய்கிறார். இதன் நினைவாக அங்கு சுப்ரபாத மண்டபத்தில் ஒரு கல்லின் மேல் சிலை ஒன்று இருக்கும். புஷ்கரினி கரையில் ஆதிசங்கரரின் விமானம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. வெங்கட சுப்ரமண்யம் என்று சில பேருக்கு பெயர் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உற்சவ விக்ரகத்தையும் ஆதிசங்கரர் விமானத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

பின்னர் சிதம்பரம் நடராஜரை தரிசனம் செய்தார். அங்கிருந்து காஞ்சிபுரம் வந்தார். ராமர் பிறந்த அயோத்தி, கிருஷ்ணர் பிறந்த மதுரா, கங்கை உற்பத்தியாகும் ஹரித்வார், காசி, காஞ்சி, அவந்திகா (உஜ்ஜயினி) ஓம்காரேஷ்வர், கிருஷ்ணர் ராஜ்யாலனம் செய்த துவாரகா என்று ஏழ மோழபுரியாகும். அதில் ஒன்றான காஞ்சிக்கு ஆதிசங்கரர் வந்தார். இதில் ஜந்தாவது வருவது காஞ்சியாகும். இங்குதான் காமாக்ஷி அம்பாள் பிலாகாசமாகவும், ரூபமாகவும் அருளாசி செய்து கொண்டிருக்கிறார். ஆதிசங்கரர் இங்கு வரும்போது அம்பாள் உக்ர ரூபினியாக இருந்தாள். எனவே பகவத்பாதாள் ஸ்ரீ சக்ர பிரதிஷ்டை செய்து சாந்தரூபினியாக ஆக்குகிறார்.

பிறகு ஆதீசங்கரர் பலபேர்களை சந்தித்து காஞ்சியில் ஸர்வக்ஞபீடம் ஏறுகிறார். இப்போது கோவில் உற்சவ மூர்த்தி இருக்கும் இடத்தின் எதிரில் உள்ள மண்டபத்து பக்கத்தில் துண்டிர மகாராஜா இருக்கும் இடத்தில் ஸர்வக்ஞ பீடம் ஏறுகிறார். அப்போது தீருநெல்வேலி மாவட்டம் பிரம்மதேசத்தில் உபநயனம் ஆன சீறுவன் ஒருவன் வந்தான். அவன் பல கேள்விகளை சங்கரரிடம் கேட்க அவர் அனைத்து கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்கிறார். பின்னர் அச்சிறுவன் தனது தோல்வியை ஒப்புக் கொள்கிறான். சங்கரர் அச்சிறுவனது பாண்டித்யத்தை பார்த்து அவருக்கு ஸந்நியாஸம் தந்து ஸ்ரீ ஸர்வக்ஞேந்தர் ஸரஸ்வதி பட்டம் கொடுத்து காஞ்சி காமகோடி பீடத்தை அலங்கரிக்க செய்கிறார். முதல் சிஷ்டி பத்மபாதர். கடைசியாக வந்தது ஸர்வக்ஞேந்தரர். பிறகு சுரேஷ்வராசார்யாரிடம் மற்ற லெளகிக விழியங்களை பார்த்துக்கொள்ள சொல்கிறார்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷி கோவிலிலேயே பிரகாரம் சுற்றி வரும் வழியில் ஜீவன் முக்தராக ஆகி இன்று வரை ஆசீர்வதித்து வருகிறார். சிவபெருமானிப்பிருந்து பெற்றுக்கொண்டு வந்து ஜந்து விங்கத்தில் முக்திவிங்கத்தை கேதாராத்திலும், மோஷலிங்கத்தை நேபாளத்திலும், போகலிங்கத்தை கடலியிலும் வரலிங்கத்தை சிதம்பரத்திலும் பிரதிஷ்டை செய்கிறார். யோகலிங்கத்தை தானே வைத்துக் கொள்கிறார். ஆதீசங்கரரின் காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் முதல் பீடாதிபதி. இன்று வரை அது தொடர்ந்து 70-வது பீடாதிபதி வரை தொடர்ந்து பூஜை நடைபெற்று வருகிறது.

தோடகாஷ்டகம்

வித்தாகில சாஸ்தர ஸ்தாஜலதே
 மஹிதோபநிவீத் கதிதார்த்த நிதே |
 வற்றுதயே கலயே விமலம் சரணம்
 பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் || 1

கருணா வருணாலய பாலய மாம்
 பவ ஸாகரது:க்கவிதானவற்றுதம் |
 ரசயாகில தர்சந த்தவ விதம்
 பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் || 2

பவதாஜநதா ஸஹிதா பவிதா
 நிஜபோத விசாரண சாரு மதே |
 கலயேச்வர ஜீவ விவேக விதம்
 பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் || 3

பவ ஏவ பவாந்தி மே நிதராம்
 ஸமஜாயத சேதளி கெளதுக்தா |
 மம வாரய மோஹமஹா ஜலதிம்
 பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் || 4

ஸக்ருதேதிக்ருதே பஹ்தா பவதோ
 பவிதா ஹமதர்சன லாலஸ்தா |
 அதிதீன மிமம் பரிபாலய மாம்
 பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் || 5

ஜகதீம அவிதும் கலிதாக் ருதயோ
 விசரந்தி மஹாமஹஸ் ச்சலத: |
 அஹிமாம்சரிவாத்ர விபாளி குரோ
 பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் || 6

குரு புங்கவ புங்கவ கேதன தே
 ஸமதாமயதாம் நஹி கோபி ஸ்தீ: |
 சரணாகத வத்ஸல தத்வநிதே
 பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் || 7

வித்தா ந மயா விசதைக கலா
 ந ச கிஞ்சந காஞ்சநமஸ்தி குரோ: |
 தருதமேவ விதேஹி க்ருபாம் ஸஹஜாம்
 பவ சங்கர தேசிக மே சரணம் || 8